

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۱۰/۰۲

محمد انور آخر

سوله، د سولي ډولونه او سوله په اديانو کي

(نهمه او وروستی برخه)

سوله په يهوديت کي (۳)

له گاونډيو او نړيوالو سره سوله

وراندې مو ولوستل چې يهودان په دې گروهه دي چې انسانان يوازي د يهودو قوم دي، له دې امله ده چې په خپل تاريخ کي د خپلو گاونډيو له خوا په سختي سره ځپل شوي دي، خو ځله يې معيد (بيت المقدس) وران شوی دی چې اوس يې يوازي يو ديوال پاتې دی، کله هغه ديوال ته اسراييليان ورځي نو ورته ژاري او له دې کبله ده چې (د ژړا ديوال) يې بولي او په پای کي له فلسطين څخه شړل شوي، په ټوله نړۍ کي خواره واره پراته دي، دوی په هغو هېوادونو کي چې په کي مېشت شوي وو، هلته هم د خپلي گروهې او کړنو له امله په آرام نه دي پرېښودل شوي چې يوه بېلگه يې په جرمني کي د هټلر د نازي گوند لخوا (د اسراييلو د دعوي پر بنسټ) شپږ ميليونه يهودان وژل شوي دي. هغه مهال چې اسراييل ځواکمن وو له چا سره يې سوله نه ده کړي او نه يې سوله پېژندله، په ځانگړي توگه د فلسطين ځمکي له اوسيدونکو سره چې دوی يې د خپل خدای يهوه له خوا ډالۍ شوي ځمکه بولي. ښه به وي چې وړاندې له هغې چې د اسراييلو او گاونډيو ترمنځ او د نړيوالي سولي په هکله مالومات وړاندې کړو د اسراييلو پر څو بي رحمو جگړو لږه رڼا واچول شي چې له يو شمېر ځايي قومونو سره يې کړي دي:

کله چې اسراييل له مصره وټنښتيدل تر څلويښتو کالو پورې د سينا په دښته کي لالهانده گرځيدل، دوی ځايي گاونډيان نه درلودل، خو بيا هم له ځينو قومونو سره جگړې وکړي چې له هغو څخه يو هم د (مدين) قوم ؤ (چې په قرآن کریم يې هم يادونه شوي ده) د موسی ميرمن د مدين له قومه وه او موسی ډېر کلونو هلته اوسيدلی ؤ، موسی په دې دليل چې د مدين خلکو اسراييل بټ پرستی ته هڅولي دي، د اسراييلو د ځانگړي خدای يهوه اسراييلو ته داسي امر کوي: «وسله وال شئ تر څو له مدينيانو څخه د خدای يهوه غچ واخلي... د مدينيانو ټول سړي په جگړه کي ووژل شول، د مدين پنځه پاچاهان هر يو آوی، صور، حور او رابع د وژل شويو په منځ کي وو. بلعام د بعور زوی هم ووژل شو. په هغه وخت کي د اسراييلو سرتېرو ټولي ښځې او ماشومان اسير ونيول، رمي، گلي او کالي يې لوټ کړل او بيا يې د مدين ټول ښارونه، کلي او کلاکاني وسوزول... خو موسی د سرتېرو پر قوماندانانو باندي په قهر شو، له هغو څخه يې وپوښتل: «ولي مو ښځې ژوندي پرېښودلي دي؟... ټول ماشومان او مير وېښي ښځې ووژني. يوازي پېغلي جلکي د ځانونو له پاره ژوندي پرېږدي.» (اعداد: ۳۱ باب، ۳، تر ۱۸)

دغه شان له اسراييلو سره چې د دوی ځانگړي خدای يهوه ژمنه کړي وه چې د اريحا (فلسطين) ځمکه به دوی ته ورکوي او د دوی خدای يهوه داسي ظالمانه او بي رحم امر کړی ؤ چې د نيولو پر مهال به د هغه ځای ټول اوسيدونکي، هر څيز له منځه وړي، وايي: «هغه ښارونه چې د موعودي ځمکي په دننه کي (پراته) دي هېڅوک بايد ژوندي پرې نږدي.» هر ژوندي موجود له منځه يوسي. حيتيان، اموريان، کنعانيان، فرزبان، حويان او ييوسيان ټول (قومونه) له منځه يوسي. دا حکم ستاسو خدای يهوه درکړی دی.» (تثنيه: ۲۰ باب، ۱۶-۱۸)

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکي په څير و لولئ

دا ډول د اسراييلو يو بل مشر يوشع چې وروسته د موسی خای ناستی شو د اريحا ښار د نيولو پر مهال خپلو کسانو ته وويل چې کله ښار لاندې کړي نو ټول خلک له منځه یوسئ تردې چې هېڅ ساه کښ ژوندی پاتې نه شي په دې اړه وايي: «په لور اواز سره ناري کړئ ځکه چې خدای يهوه مور ته ښار را تسليم کړی دی، دغه ښار او هر څه چې په کې دي، حرام دي نو دغه ښار په بشپړه توګه له منځه یوسئ، یوازي راحاب(نومي) فاحشه او هغه کسان چې د هغې په کور کې يې پناه اخیستي ده ژوندي پرېږدئ، ځکه چې هغې زموږ جاسوسان ساتلي وو، متوجه اوسئ چې کوم څيز په غنیمت وانخلي ځکه چې هر څه حرام دي... خو سره او سپين زر، مسي لويښي او اوسپنه د يهوه خدای دي او د ده خزاني ته دي راوړل شي... هر څه چې په ښار کې وو له منځه یې یوړل ښځې، سړي، ځوانان او بوداګان، غواګانې، مېږې او خرونه یې له تورې تېر کړل.» (یوشع: ۶ باب، ۱۶ تر ۲۱)

سره له دې چې د اسراييلو مشران ټول په جګړو کې ښکېل وو خو سلیمان چې د داؤد زوی ؤ او ده نوم د سولې مانا لري د هغه په پاچاهۍ کې هر اړخیزه سوله او امنیت ټینګ وو، وجه دا وه چې سلیمان د اسراييلو د تېرو مشرانو په شان ځان غوښتونکی او تیری کوونکی پاچا نه ؤ، وايي چې داؤد ته زيری ورکول کيږي چې: «... هغه (خدای) وويل: تا ته به داسې زوی درکړم چې سوله غوښتونکی وي، ... د هغه نوم به سلیمان یاني سوله [اييز] وي، د ده د سلطنت په موده کې به د اسراييلو قوم ته سوله او آرامي ورکړل شي.» (اول تواریخ آیام ۲۲)

د سلیمان له ډېریو څرګندونو څخه ښکاري چې نوموړی سوله غوښتونکی او له ګاونډيو هېوادونو سره یې د ښو اړیکو ساتلو هڅې کړي دي چې د ده دريځ له دغو څرګندونو څخه په روښانه توګه ښکاري: «له اوو څیزونو څخه خدای کرکه کوي: متکبرانۀ کتل، دروغ ويل، هغه لاسونه چې د بې گناه کس ویني تویه وي. هغه فکر چې ناوړه نقشي جوړوي. هغه پېښې چې د بدۍ له پاره حرکت کوي. درواغجن شاهد او هغه کس چې د دوستانو تر منځ کرکه اچوي.» (امثال: ۶ باب، ۱۹)

سلیمان پاچا د يهودانو له نورو مشرانو سره توپير درلود په دې چې له خپلو ګاونډيانو سره یې ښې اړیکې ټینګې کړي وې او له خپلو ګاونډيو، په ځانګړې توګه د مصر د فرعون له لور سره یې واده وکړ او له نورو سره یې هم ودونه کړي وو تر دې چې اسراييلو په ده باندې د کفر تورونه ولګول (د اسراييلو دا ډول تورونه قرآن حکيم ردوي) که سلیمان هر څه وي، وي به خو د ده په پاچاهي د امن او سوکالی زرينه دوره وه او تر مرګ او زړښته پورې په سوله او امن کې اوسیدلی دی، د سلیمان پاچا په هکله د اسراييلو خدای يهوه ډېر عجيب قضاوت کوي، داسې مالومېږي چې يهوه خدای سلیمان ته د ده د سوله یيز دريځ له امله سزا نه شي ورکولی، يهوه چې کله خپل قوم يهودو ته سزا ورکوي نو د بهرنيو پاچاهانو په لاس یې ځپي، يهوه وايي د بهرنيو پاچاهانو ځواکونه زما په لاس کې وسله ده، يهوه سلیمان ته د هغه د گناهونو سزا تر پایه په دې نړۍ کې ورته کړی شوه. (*، یوازي دا یې وويل چې د ده زوی ته به سزا ورکوي، چې د اسراييلو پاچاهي به په دوو برخو ووېشي يوه برخه او د یوې اسراييلي قبيلې پاچا به د سلیمان زوی وي او بله برخه او د لسو قبيلو پاچاهي به د یربعام نومي کس وي. (د پاچاهانو لومړی کتاب: ۱۱ باب، ۱۰ تر ۱۳ پورې او ۳۵-۳۶ آیتونه)

د سلیمان د گروهې او کړنو په اړه د اسراييلو د پاچاهانو په لومړي کتاب کې راغلي دي چې: «سلیمان پاچا د فرعون له لور پرته په نورو ښځو پورې هم زړه وتاړه، هغه د خدای د امر پر خلاف د بت پرستو قومونو له سيمو لکه: موآب، عمون، ادم، صیدون او حیت څخه ښځې واده کړې. خدای خپل قوم په ټينګه سره منع کړی ؤ چې له دغو بت پرستو قومونو سره به هېڅ کله نه نږدې کېږي، هسې نه چې د اسراييلو قوم د بت پرستۍ پر لور ونه هڅوي، سلیمان اووه سوه ښځې او درې سوه مینځې درلودلې، دغو ښځو ورو په ورو سلیمان له خدایه لرې کړ، کله چې سپینزی شو، د دې پر ځای چې د پلار داؤد په شان د زړه له کومې د خدای پر لار ولاړ شي، د بتانو په لمانځنه یې پیل وکړ. سلیمان عشتاروت، د صیدنيانو الهه او د عمونيانو کرکجن بت عبادت کولو، هغه د خدای پر وړاندې گناه وکړ او د پلار داؤد په شاه یې په کامله توګه له خدایه اطاعت ونه کړ. تر دې چې د هغه غره پر سر چې د اورشلیم په ختیځ کې پروت دی، د موآب کرکجن بت آموش او د عمون کرکجن بت مؤلک، دوه ټوټونه جوړل کړل.» (اول پادشاهان: ۱۱ باب، ۱ تر ۷ پورې)

د سلیمان له مرګه وروسته د يهودانو ترمنځ د اختلافاتو له کبله د اسراييلو حکومت په دوو برخو (شمالي او جنوبي) حکومتونو باندې ووېشل شول، شمالي حکومت د (اسراييل په نوم رامنځ ته شو چې پلازمینه یې سامره وه او جنوبي حکومت چې يهودا نومیده، پلازمینه یې اورشلیم ؤ.

د اسراييلو اشعيا نبي د قومونو تر منځ د تل پاتې سولې په اړه وړاندوینه کوي وايي: «خدای به د توکمونو تر منځ جګړو ته خاتمه ورکړي او هغوی به له خپلو تورو څخه د یوې سپارې (قلبه) او خپلې نېزې به په آرو بدلې کړي، د

نړۍ قومونه به نور د یو بل سره د جگړې په فکر کې نه وي. ای د یعقوب نسله! راشی د خدای په نور کې په لاره ولاړ شو.» (اشعیا: ۲ فصل: ۴-۵)

د اسراییلو له نبیانو څخه یو هم میکا نبي ؑ چې د نړیوالې سولې په اړه یې، وړاندې له میلاد څخه په کال ۷۲۲ کې د اشعیا نبي په شان دا ډول وړاندوینه کړې وه: «خدای به د قومونو تر منځ قضاوت وکړي، د ځمکې پر سر به د لري لویو ځواکونو تر منځ اختلافات پای ته ورسوي، هغوی به خپلې تورې او نیزې ماتې کړي له هغوی به د یوې سپارې (قلبه) او اړې جوړې کړي، نور به دولتونه نه سره نښلي او د جگړو له پاره به چمتوالی نه کوی، هر څوک به په خپل کور کې په سوله او امنیت کې ژوند وکړي هغه څه چې د وېرې سبب کېږي نه به وي، دا د قادر او متعال خدای ژمنه ده.» (میکا: ۴ باب، ۳-۴)

د اشعیا نبي په وړاندوینو کې د یو ډول خیالي او ناشوني نړیوالې سولې په اړه هم یادونه شوي ده داسې چې (مرگ به د تل له پاره له منځه ولاړ شي، مېړه او ليوه به یو ځای سره اوسېږي) ښکاري چې دا ډول وړاندوینې د اسراییلو د تسلي په موخه ویل شوي وي چې هغه مهال اسراییل په یو کمزوري حالت کې وو او یا د اسارت لاندې وي.

«... هغه مهال به ليوه او وری څنګ په څنګ اوسېږي، پړانګ او سیرلی (وزګورۍ) به یو ځای ویده کېږي، خوسې به له زمري سره یو ځای په لار ځي او یو ماشوم چې هرې خوا وغواړي، هغې خوا ته به یې وشړي، غوا به د خرس تر څنګ وڅږي، د خرس بچي به د خوسې سره ویده شي او زمري به دې غوا په شان وابنه خوري، شیدې رودونکی ماشوم به د مارانو په منځ کې بې له خطرې لوبې وکړي، هغه ماشوم چې له شیدو جدا شوی وي، د افعي مارانو ځالي ته به لاس د ننه کړي او زیان به نه ورته رسېږي...» (اشعیا: ۱۱ باب، ۶-۷-۸)

د خدای میلمستیا: «قادر او متعال خدای به د اورشلیم د صهیون پر غره د نړۍ ټولو قومونو ته میلمستیا وکړي، پر رنگین دسترخوان به هر ډول خوندور خواړه او زاړه شراب کېږدي، په هغه ځای کې به هغه توره وربخ چې په ټوله نړۍ یې سیوري کړي ده یوې خوا ته کړي او مرګ به د تل له پاره له منځه یوسي، خدای به له سترګو اوبنګې پاکي کړي او د خپل قوم ننگ به د ځمکې له مخ پاک کړي، دا خدای ویلي دي.» (اشعیا: ۲۵ باب، ۶-۷-۸)

(*) د یهودانو د شریعت په پنځو کتابونو: پیدایښت، هجرت، لایوان، شمېر او تثنیه چې د یهودانو د باور وړ کتابونه دي، د جنت او دوزخ هېڅ ډول یادونه، نه ده شوي، یهودانو ته مجازات او مکافات د یهوه خدای له خوا په دې نړۍ کې ورکول کېږي، په یادو کتابونو کې بله نړۍ د مرو له پاره یوه توره تیاره او په خوب ویده ځای دی، وروسته له هغې چې یهودان د مجوسیانو (زردشتیانو) له گروهه خیر شول د دوی انبیاوو په څرګندونو کې په لنډه توګه د تل پاتې روح، جهنم او نورو په اړه یادونې راغلي دي.

پای